

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.20.831/2022/4. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Dr. Farkas Attila bíró

Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője:

Sipos Ügyvédi Iroda

(Cím3,

ügyintéző: dr. Sipos Balázs Tihamér ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

Dr. Bai Mónika ügyvéd

(Cím5)

A per tárgya: sérelemdíj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 61.Pf.630.949/2022/9.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 16.P.XVIII.20.940/2020/31.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 110.400 (száztízezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak az állami adó- és vámhatóság közzétett illeték bevételi számlájára 213.000 (kétszáztizenháromezer) forint meg

nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes biztosítottja 2016. november 12-én az általa vezetett személygépkocsival a B., C. utcában közlekedett, amikor a kijelölt gyalogos-átkelőhely mögött kb. 6 méterrel elütötte a neki balról jobbra gyalogosként áthaladó F.I-t, a felperes házastársát.

[2] A felperes 74 éves házastársa a baleset következtében súlyos sérüléseket szenvedett, és a folyamatos orvosi ellátás ellenére 2017. január 11-én a kórházban elhunyt. Halála természetes úton következett be, a balesetben elszenvedett fejsérülés és felkarcsont-törés állapotrosszabbító tényezőnek minősült, amelynek pontos foka nem volt meghatározható.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[3] A felperes módosított keresetében – egyebek mellett – 5.900.000 forint sérelemdíj és annak 2016. november 12-től számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Figyelembe vette, hogy az alperes a perindítás előtt 100.000 forint sérelemdíjat megfizetett.

[4] Az alperes érdemi ellenkérelmében a keresetet a sérelemdíj vonatkozásában 900.000 forintot és annak késedelmi kamatát meghaladóan kérte elutasítani. Hivatkozott arra, hogy mivel a felperes házastársa a baleset bekövetkezésekor sötét ruházatot, nem az időszaknak és az időjárásnak megfelelő lábbelit viselt, és nem a kijelölt gyalogos-átkelőhelyen közlekedett, ezért nem volt elsőbbsége a szabályosan haladó, hozzávetőlegesen 40 km/óra sebességgel közlekedő biztosítottjával szemben. Emiatt álláspontja szerint a felperes házastársa 30%-os mértékben közrehatott a baleset bekövetkezésében. Állította továbbá, hogy a baleseti sérüléseknek csupán részoki szerepük volt a felperes házastársának halálában, és annak mértékét 20%-ban jelölte meg.

Az első- és másodfokú ítélet

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest – többek között – 4.030.000 forint sérelemdíj és annak 2016. november 12-től járó késedelmi kamat felperes javára történő megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet e részében elutasította.

[6] Abból indult ki, hogy – az alperes elismerésére tekintettel – a baleset bekövetkezéséért az alperes biztosítottja 70%-ban, míg a felperes házastársa legalább 30%-ban volt felelős. Kiemelte: annak megállapításához, hogy a felperes házastársának halálában a balesetben elszenvedett sérülések milyen mértékben hatottak közre, további bizonyítás lefolytatására lett volna szükség, de ez a felperes indítványának hiányában elmaradt.

[7] Megállapította, hogy mivel a felperes házastársának a testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi joga sérült, ezért a sérelemdíj jogalapja fennáll. A sérelemdíj mértékének meghatározásakor figyelembe vette, hogy a felperes házastársa a balesetet nyugdíjasként, 74 évesen szenvedte el, a baleset nyilvánvaló traumát okozott számára, hosszabb időt töltött kórházban, többféle orvosi beavatkozáson esett át, amelyek megterheltek a szervezetét, fájdalommal, az elhagyatottság és a kiszolgáltatottság érzésével jártak. Emiatt elsődlegesen a testi sérülések és nem a halál miatt tartotta indokoltnak az alperes sérelemdíjban való marasztalását. Figyelemmel volt a közrehatás fentiekben meghatározott mértékére, ennek

megfelelően a keresetben követelt összeg 70%-át vette alapul, és abból levonta az alperes által megfizetett 100.000 forintot.

[8] A mindkét fél fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta, és – egyebek mellett – az alperes által a felperesnek fizetendő sérelemdíj összegét 1.900.000 forintra leszállította.

[9] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:537. § (1) bekezdésére tekintettel, az elsőfokú bíróságtól eltérően az alperesre terhesebb 85-15%-os arányú kármegosztást alkalmazott. Ezt azzal indokolta, hogy a felperes házastársának terhére kizárólag az volt értékelhető, hogy nem a kijelölt gyalogos-átkelőhelyen közlekedett, és az útestre történt lelépések nem győződött meg a biztonságos áthaladás lehetőségéről.

[10] Hangsúlyozta, hogy a sérelemdíjat érintő elsőfokú ítéleti rendelkezést kizárólag az alperes támadta fellebbezéssel, és kérte a marasztalás összegének 900.000 forintra való leszállítását, míg a felperesnek e követeléshez kapcsolódó határozott fellebbezési kérelme nem volt.

[11] Az alperes említett fellebbezését részben megalapozottnak találta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 342. § (3) bekezdését, mert nem azt a kereseti kérelmet bírálta el, amelyet a felperes előterjesztett. Rámutatott: az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával szemben a felperes saját jogán, a hozzátartozójának elvesztése miatt terjesztette elő a sérelemdíj iránti igényét a teljes családban éléshez, az egészséges lelki élethez és a magánélet nyugalomához fűződő személyiségi jogának, valamint az emberi méltóságának megsértésére hivatkozással. Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság ezekkel a személyiségi jogsértésekkel egyáltalán nem foglalkozott, a felperes megváltozott körülményeit nem értékelte, az alperest mégis sérelemdíj megfizetésére kötelezte. Ehhez képest a megítélt sérelemdíj összegét rendkívül eltúlozottnak találta. Mérlegelési körébe vonta a felperes jelentős mértékben megváltozott életkörülményeit: azt, hogy a férje halálát követően egyedül, az elmagányosodás veszélyével megbirkózva kell élnie, magába forduló, a társasági élettől visszavonult, passzív életet él. Utalt arra, hogy a felperest a házastársa halála olyan mértékben megviselte, hogy az az egészségre is kihatott, a baleset után nem sokkal szívrohamot kapott. Értékelte, hogy a felperes a korábban a házastársával együtt üzemeltetett kisboltot már nem tudja működtetni, s így ez a korábbi rendszeres tevékenysége is megszűnt. Nem vitásnak tartotta, hogy házastársának 55 év házasságban töltött időszak után történt elvesztése nagy lelki terhet ró a felperesre. Összességében megállapította, hogy egyrészt a felperesre többletterhek hárulnak, másrészt számtalan lehetőséget elvesztett a korábbiak közül. Figyelemmel volt azonban arra is, hogy a felperes olyan tényeket, amelyekből az emberi méltóságának sérelmére lehetne következtetni, nem adott elő, és az egészségi állapotának megromlását sem igazolta. A tanúvallomásokot az elnehezült életviszonyok megállapítására alkalmasnak tartotta, és a szoros érzelmi kötelékben élő házastárs elvesztésével együtt járó hátrányokat köztudomásúnak tekintette. Mindezek alapján – a 2017. évi értékviszonyokat és az alperes teljesítését is figyelembe véve – az alperes által fizetendő sérelemdíj összegét 1.900.000 forintban határozta meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak „megváltoztatását” és a sérelemdíj összegének 5.900.000 forintra való felemelését kérte.

[13] Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 263. § (1) bekezdését, 265. § (1) bekezdését, 266. § (1) és (2) bekezdését, valamint 279. § (1) bekezdését, a Ptk. 2:52. § (2) és (3)

bekezdését, 6:522. § (1) bekezdését, (2) bekezdés a) és c) pontját, valamint 6:525. § (1) bekezdését jelölte meg.

[14] Álláspontja szerint a jogerős ítélet indokolása logikai ellentmondást tartalmaz: a másodfokú bíróság ugyanis egyrészt rögzítette a jelentős mértékben megváltozott életkörülményeit, és így azt, hogy házastársának halála az egészségére is kihatott, a baleset után nem sokkal szívrohamot kapott; másrészt utalt arra, hogy a fizikai és pszichés egészségi állapotának megromlását nem igazolta. Hangsúlyozta, hogy a sérelme az eset összes körülményét figyelembe véve a lelki egészsége sérelmében ragadható meg, amelynek megítéléséhez nem feltétlen szükséges szakértői bizonyítás. E körben hivatkozott a perben meghallgatott tanúk vallomásaira, valamint arra is, hogy a szakorvosi segítség igénybevételének elmaradása nem róható fel neki. Állítása szerint a fizikai állapota romlásának éppen az az oka, hogy a házastársa halála olyan mértékben megviselte, ami az egészségére is kihatott. A pszichés egészségi állapotának megromlását mutatja érvelése szerint az, hogy a házastársának elvesztése óta magába forduló lett, passzív életet él.

[15] Okszerűtlennek tartotta a másodfokú bíróságnak azt a következtetését, amely szerint az emberi méltóságának megsértését nem bizonyította. Ezzel szemben előadta, hogy a hozzátartozójának elvesztésén keresztül egyben az emberi méltósága is sérült, és a negatív élethelyzete, a körülményeinek romlása szintén ezt eredményezték.

[16] Kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság a nem vagyoni sérelmeket nem értékelte teljeskörűen. Ilyen körülményként hivatkozott arra, hogy a házastársának balesete a lakóhelyüktől pár méterre történt, és „sokkot” kapott, amikor szembesült azzal, hogy a házastársa volt a baleset áldozata. Annak is jelentőséget tulajdonított, hogy a házastársa a balesetet követően a haláláig kórházi ápolás alatt állt, és ez idő alatt naponta két alkalommal látogatta, ami szintén negatív pszichés hatást gyakorolt rá. Sérelmezte továbbá az alábbi tények figyelmen kívül hagyását: a házastárs által megteremtett életkörülmények jelentős mértékben negatív irányban változtak, a baleset előtti utazások elmaradtak, a házastársához szoros érzelmi szálak fűzték, és a korábbi harmonikus, kiegyensúlyozott családi életre többé nincs reménye.

[17] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[19] A Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem keretei között eljárva, a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezése a felperes által megjelölt és érdemben vizsgálható okokból nem jogszabálysértő.

[20] A felülvizsgálati kérelem elbírálása korlátainak meghatározásakor figyelemmel kellett lenni arra, hogy az elsőfokú bíróság a felperes 5.900.000 forint sérelemdíj és annak 2016. november 12-től számított késedelmi kamata megfizetése iránti keresetének csak részben adott helyt, az alperest 4.030.000 forint és késedelmi kamata tekintetében marasztalta. A keresetet ebben a részében elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést azonban a felperes fellebbezéssel nem támadta: a fellebbezésében állította ugyan, hogy a keresetében követelt sérelemdíj jelent számára megfelelő kompenzációt, de ehhez kapcsolódó, a Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontjában előírt határozott fellebbezési kérelmet nem terjesztett elő. A

másodfokú bíróság ezért kizárólag az alperesnek a sérelemdíj összegének leszállítására irányuló fellebbezési kérelmét bírálta el, és azt részben megalapozottnak találta. Mindez azt jelenti, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelemdíj megfizetése iránti keresetet részben, 4.030.000 forintot meghaladóan elutasító rendelkezése – fellebbezés hiányában – első fokon jogerőre emelkedett. Emiatt az a Pp. 407. § (1) bekezdés a) pontja értelmében felülvizsgálati kérelemmel nem volt támadható, a felülvizsgálat tárgya nem lehetett.

[21] A Kúria előrebocsátja továbbá azt, hogy a Pp. 413. § (1) bekezdés b) pontja szerint a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi jogszabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja. Az 1/2017. Polgári jogegységi határozat alapján a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadó 1/2016. (II. 5.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 3. pontja értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyt konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A PK vélemény 4. pontja tartalmazza, hogy ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előző pontban meghatározott tartalmi követelményekkel.

[22] A felperes a felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként a Pp. 263. § (1) bekezdését, 265. § (1) bekezdését és 266. § (1) bekezdését, valamint a Ptk. 6:525. § (1) bekezdését is feltüntette, de anélkül, hogy az azokkal összefüggő jogi indokait ismertette volna. Emellett állította a Ptk. 6:522. § (2) bekezdés a) és c) pontjának téves alkalmazását, ami a felülvizsgálati kérelem tartalmára tekintettel nem minősült adekvát jogszabályi hivatkozásnak. E felülvizsgálati támadások ezért érdemben nem voltak vizsgálhatóak.

[23] Figyelembe kellett venni azonban azt is, hogy bár a felperes a bizonyítás eredményének mérlegelését szabályozó eljárásjogi jogszabályhelyek közül csupán a Pp. 279. § (1) bekezdését jelölte meg, az egyes ténymegállapítások vitatásán túl a másodfokú bíróságnak a sérelemdíj mértékének meghatározásával kapcsolatos mérlegelési tevékenységét is kifogásolta, ami a szabad belátás szerinti döntésről rendelkező Pp. 279. § (3) bekezdésének megsértésére történt hivatkozást jelentett. A Pp. 415. § (2) bekezdése szerint ezért a felülvizsgálatnak az utóbbi jogszabályhely alkalmazásának értékelésére is ki kellett terjednie.

[24] Mindezek miatt a felülvizsgálati kérelem alapján abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a másodfokú bíróság a felperest ért hátrányokat teljeskörűen feltárta-e, az erre vonatkozó ténymegállapításai a bizonyítékok okszerű mérlegelésén és a köztudomásúnak tekintett tényeken alapultak-e, azokat a sérelemdíj mértékének meghatározásakor megfelelően értékelte-e, és ehhez képest – az alperes 100.000 forint összegű teljesítését is figyelembe véve – a megítélt 1.900.000 forint sérelemdíj alkalmas volt-e kompenzációs funkciójának betöltésére. Ennek során pedig tekintettel kellett lenni arra, hogy a sérelemdíj összegét meghatározó jogerős ítélet akkor sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését és – a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 206. § (3) bekezdésével tartalmában azonos – Pp.

279. § (3) bekezdését, ha nem mérlegeli az eset összes körülményét, vagy mérlegelése nem felel meg a logika követelményeinek (Kúria Pfv.III.20.296/2020/6.). Önmagában nem támadható a sérelemdíj összegszerűsége, ha a mérlegelés nem okszerűtlen és nem ellentétes a logika szabályaival (Kúria Pfv.IV.21.993/2018/7.). A sérelemdíj összegének felülmérlegeléssel történő módosítására csak a mérlegelés körében irányadó körülmények jogszabálysértést megvalósító okszerűtlen értékelése ad alapot (Kúria Gfv.VII.30.284/2020/3.).

[25] A másodfokú bíróság a fentieknek megfeleltethető mérlegelési hibát nem vétett. Az elsőfokú bíróságtól eltérően helyesen indult ki abból, hogy a felperes a házastársának elvesztése miatt, a teljes családban éléshez, az egészséges lelki élethez és a magánélet nyugalmaához való személyiségi jogának, valamint az emberi méltóságának megsértésére hivatkozással követelt sérelemdíjat. Mivel az elsőfokú bíróság a keresetet nem ezen, a felperes által előadott ténybeli és jogi alapon bírálta el, ezért a másodfokú bíróság végezte el – a felülbírálati jogkörének korlátai között – a sérelemdíj mértékének meghatározásához szükséges mérlegelést. E körben ténymegállapításait a felperes tényállításai mellett a perben meghallgatott két tanú vallomásra és az általa a köztudomás körébe sorolt tényekre alapította. Ez a bizonyítékmérlegelés megfelelt a Pp. 279. § (1) bekezdése által támasztott követelményeknek, a felülmérlegelésre okot adó nyilvánvalóan okszerűtlen következtetést [Kúria Pfv.I.21.474/2011/10., (BH 2013.119.II.)] nem tartalmazott, és a másodfokú bíróság a bizonyítás nélküli ténymegállapítás Pp. 266. § (2) bekezdésében írt szabályát sem sértette. Bizonyítottnak találta a felperes életkörülményeinek jelentős mértékű megváltozását, életviszonyainak elnehezülését, és részletesen ismertette az ezt alátámasztó, a felperes által is lényegesnek tartott körülményeket. A szoros érzelmi kötelékben élő házastárs elvesztésével együtt járó hátrányokat ettől függetlenül is köztudomásúnak tekintette, és azokat ugyancsak mérlegelési körébe vonta. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott logikai ellentmondást a jogerős ítélet indokolása nem tartalmazott, a másodfokú bíróság ugyanis a felperes előadása alapján rögzítette, hogy a baleset után nem sokkal szívrohamot kapott, egyebekben azonban a felperes fizikai egészségi állapotának romlását nem tartotta bizonyítottnak. Ugyanígy az állított pszichés egészségromlás esetében is figyelemmel volt arra, hogy a felperes magába forduló, a társasági élettől visszavonult, passzív életet él, és a házastársának elvesztése nagy lelki terhet ró rá, de ezeken, a részben bizonyítottaságuk, részben köztudomású jellegük miatt valóban elfogadott tényeken felül a lelki egészség további sérelmét megállapítani nem lehetett.

[26] A másodfokú bíróság azt is helyesen fejtette ki, hogy a felperes nem adott elő olyan tényeket, amelyekből az emberi méltóságának sérelmére lehetett volna következtetni. Ezzel kapcsolatban annak kellett jelentőséget tulajdonítani, hogy az emberi méltóság sérelme akkor állapítható meg, amikor a jogsértő részéről az emberi léthez, az emberi élethez méltatlan magatartás, az emberi minőség kétségbe vonása valósul meg (Kúria Pfv.VI.20.884/2022/7.). Az emberi méltóság megsértése önállóan akkor állapítható meg, ha valakit emberi mivoltában támadnak meg, illetve az emberi léthez szükséges követelmények, körülmények szenvednek sérelmet (Kúria Pfv.IV.20.082/2018/12., Pfv.IV.21.960/2018/7., Pfv.III.21.302/2019/10.). Ehhez igazodó, az emberi méltóság sérelmének megállapítására alkalmas tényeket azonban az adott esetben a kereset nem tartalmazott.

[27] A másodfokú bíróság a sérelemdíj mértékét a jogsértés elkövetésének idején fennállott értékviszonyok alapulvételével határozta meg, és a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében

példálózó jelleggel felsorolt körülmények közül – a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben – a jogsértés súlyát és annak a felperesek gyakorolt hatását is értékelte.

[28] A Kúria a kifejtettekre figyelemmel, a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését hatályában fenntartotta.

[29] A Kúria a Pp. 83. § (1) bekezdése, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az alperes részéről felmerült – az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött és költségjegyzékben felszámított 95.000 forint ügyvédi munkadíjból és a tárgyaláson való megjelenés miatti 15.400 forint utazási költségből álló – felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

[30] A felperes az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési jogos volta [az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés b) pontja] miatt meg nem fizetett, az Itv. 39. § (1) bekezdése és 50. § (1) bekezdése alapján meghatározott mértékű felülvizsgálati eljárási illetéket a Pp. 102. § (1) bekezdése szerint, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2023. január 1-jétől hatályos 3. § (2) bekezdés a) és b) pontjának megfelelően köteles megfizetni az állam javára. A Kúria az utóbbi IM rendelet 3. § (2) bekezdés d) és e) pontjára tekintettel tájékoztatja a felperest arról, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie, és megfizetése során közleményként fel kell tüntetnie: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése folytán alkalmazott Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja szerint – a felperes kérelmére – tárgyaláson bírálta el.

[32] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A döntés elvi tartalma

[33] I. Önmagában nem támadható a sérelemdíj összegszerűsége, ha a mérlegelés nem okszerűtlen és nem ellentétes a logika szabályaival.

[34] II. Az emberi méltóság megsértése önállóan akkor állapítható meg, ha valakit emberi mivoltában támadnak meg, illetve az emberi léthez szükséges követelmények, körülmények szenvednek sérelmet.

Budapest, 2023. május 30.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró, Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Kúria
III.Pfv.20.831/2022/4/2
bírósági ügyintéző

8